

[Per Federspiel.]

digelse til at tiltræde ændringerne i Valutafondoverenskomsten og udnytte de trækingsrettigheder, der allerede har været omtalt. Vi ser det også som en praktisk og nyttig foranstaltning, at hele valutamellemværendet med Den internationale Valutafond nu føres i Nationalbanken, således at Nationalbankens regnskab giver et i hvert fald nogenlunde sandfærdigt billede af valutastillingen.

Der er uhyre mange enkeltheder i dette lovforslag, som det ikke vil tjene noget formål at komme ind på; det er ting, som vi alligevel ikke kan ændre her i landet. Men med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse.

Amtoft: Da det radikale venstres ordfører i denne sag, hr. Helge von Rosen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne anbefale denne bemyndigelse til finansministeren til at tiltræde de ændrede og udvidede regler for Valutafondoverenskomsten.

De specielle trækingsrettigheder er det mest interessante. Det er en nyskabelse, som over en årrække vil føre til en vis forøgelse af vore valutareserver, og som vil give et almindeligt og stærkt tiltrængt tilskud til den internationale likviditet. For Danmark, hvis samhandel med udlandet er så relativt stor, er ethvert skridt i denne retning vigtigt, bl. a. til begrænsning af de økonomiske stramninger i udlandet, som ofte følger betalingsbalancelokriser.

Sigsgaard: I bemærkningerne siges det, at der under forhandlingerne — og det var ganske besværlige forhandlinger, forstår man, der ledte frem til den overenskomst, der her er tale om — var ret store uoverensstemmelser mellem forskellige lande og grupper af lande. Det nævnes også i bemærkningerne, at udviklingslandene var fortalere for en meget liberal ordning, men at den aftale, som blev indgået, snarere imødekom fællesmarkedslandene; måske kan det

siges at være en slags kompromisordning, og fællesmarkedslandene indtog altså en mellemstilling og fik deres ønsker imødekommet i høj grad.

Vi er ikke umiddelbart tilhængere af den styrkede stilling, som fællesmarkedet nu får, idet bestemmelsen om de 85 pct.s flertal jo giver fællesmarkedet en vetoret. Det betyder bl. a., sådan som jeg forstår det, en større indflydelse på kvotafastsættelsen, og når man kender fællesmarkedets i mange henseender u-landsfjendtlige politik og sammenholder dette med, at der i ret høj grad har været lagt politiske synspunkter til grund for Valutafondens virke — synspunkter, der passede i industrilandenes kram, fordi de er stærkere også i denne forbindelse, men som altså ikke passede til udviklingslandenes formål — må vi på den baggrund tage forbehold over for lovforslaget, selv om vi naturligvis erkender, at det for Danmark er nyttigt, at vi får del i de særlige trækingsrettigheder, som er, man kan sige hovedpunktet i forslaget.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den venlige tilslutning, der er givet til forslaget i dag. Jeg har ligesom hr. Ivar Nørgaard, der jo har været med i forhandlingerne om starten af dette nye system, et spinkelt håb om, at det vil bringe os frem til en bedre international likviditet og skabe os den virkelige reservevaluta for fremtiden, der skulle medføre, at vi var uafhængige af det ene eller det andet store pengelands økonomiske politik, skabe en friere samhandel i verden. Jeg er enig med hr. Ivar Nørgaard i, at det er en beskeden begyndelse, men al begyndelse er jo beskeden, og lad os håbe, der kan komme noget ud af det træ, der plantes her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.